

Вітайте делегати на робітничо-фермерські з'їзди!

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

City

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК XI.

4. 15 (1222).

СУБОТА, 2. ЛЮТОГО 1929.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, FEBRUARY 2nd, 1929. No. 15 (1222). VOL. XI.

ПРИКЛОННИКИ АМАНУЛИ ОКРУЖИЛИ СТОЛИЦЮ АФГАНІСТАНУ.

МОСКВА, 30. січня. — Афганістанський міністер до Радянського Союзу заявив сьогодні, що прихильники короля Аманули окупували Кабуль і планують прогнати з трону Бачу Сакао, бандитського патажа, який проголосив себе королем Габібулою Ханом.

Міністер висловив переконання, що шведові Аманула наповно обійме владу.

ЛОНДОН, 30. січня. — У відповідь на запитання в парламенті, міністер закордонних справ Чемберлен заявив, що афганістанський король Аманула формально згодився своєю абдикацією британському уряду і поки не буде ясним, що номіно його абдикації нарід Афганістану вважає Аманула своїм королем, британський уряд не зможе уважати його урядом правим урядом Афганістану.

Чемберлен сказав також, що нібито британський уряд не має наміру вмішуватися у внутрішні справи Афганістану через підтримання або спомогання котрись сторони в теперішній боротьбі за владу. Британський уряд, сказав він, ширше бажає встановити сильний, централізований уряд в Афганістані й готовий дати до-

помогу в реконструкції і розвитку країни.

Тільки хто довірить в лицемирну заяву британського дипломата? Навіть німецька й французька буржуазна преса виразно писала, що повалення Аманула було ділом британського імперіалізму. А Чемберлен влад невинного і каже, що британський уряд не має наміру вмішуватися у внутрішні справи Афганістану.

Дійсно; коли тепер нема вигляду на втримання британського пакола на афганістанському троні, бо Аманула відбирає втрачену владу, британському імперіалізму треба завдати перед світом, що контрреволюційне повстання в Афганістані не було ділом його рук.

РИГА, Латвія, 29. січня. — Звідомлення з Москви кажуть, що радянські представники в Афганістані дістали інструкції дати всяку можливу підтримку для Аманули, бо Радянський Союз бажає, щоб він роздав селянам всю землю та знищив силу поїти.

Бувший радянський представник в Кабулі надрукував у Москві огляд афганістанської ситуації, в якій каже, що "Велика Британія бачить, що в Афганістані є "Ах'ієвоу п'ятою" британської імперії".

ЗАГУБИЛИСЯ ДВА БРИТІЙСЬКІ ВОЄННІ АЕРОПЛАНИ З ІНДІЇ.

ЛОНДОН, 30. січня. — Звідомлення з Індії кажуть, що два британські військові аероплани для перевезу війська загубилися в дикій гористій країні на північ від провінції Кайбер (себто в Афганістані). Вони перевозили з Кабула чужоземних послів і членів їх делегації, які втілюють перед Аманулою, що висловив має намір занести столицю Афганістану.

Британці бояться за безпеченство аеропланів, бо країна,

в якій вони загубилися, є непридатною для осідання, а також племена в цих околицях ворожо настроєні до Британії. Якщо аероплани були примушені спуститися на землю, то це означає майже неминуче їх розбиття і смерть для летунів. Один аероплан відлетів з Пешавару в Індії вчора й повернувся до Ріссальпуру поробити деякі направи. Потім він відлетів до Кабула, однак не прибув туди.

РАД. СОЮЗ РАТИФІКУВАВ ДОГОВІР З АРАБСЬКОЮ КРАЇНОЮ.

РИГА, Латвія, 30. січня. — В Москві оповіщено ратифікацію Радянським Союзом договору з арабською державою Емен, коло входу до Червоного моря. З приводу цього радянська преса багато пише про Велику Британію й порижує британську й радянські методи у трактуванні тубільних народів та описує Емен з соціального й політичного боку як Афганістан Арабії.

Договір має на меті скріпити торгівлю між Радянським Союзом а Еменом і дипломатичні представники будуть на значені обома країнами. Договір має тривати 10 років.

Договір є не до смаку британським імперіалістам, бо король Емену не хоче підчинитися британському пануванню. Між його військами а Британії були постійні сутички. Британські дипломати бояться тепер, що встановлення радянської делегації в Сана, столиці Емену, скріпить радянський вплив по цілій Арабії.

ВЕЛИКА БУРЯ В ЧІЛЕ.

ВАЛЬПАРАЙЗО, Чіле, 30. січня. — Страшна буря на півножній затоці сьогодні кілька кораблів і наробила багато шкоди.

Польща висилає зброю і амуніцію до Сх. Галичини

БЕРЛІН, 7. січня. — Паризький кореспондент телеграфічного агентства "Ост Експрес" заявляє: "У зв'язку з радянською пропозицією Польщі, особливої інтересу набувають деякі нові подробиці відхиленого озброєння таємних мілітаристичних організацій Польщі й Румунії."

Останнього тижня до Данцига знову прибуло кілька великих французьких транспортів зброї та амуніції для Польщі, що їх відіслали до Станіславава, Тарнополья й загалом до району прикордонного з У.С.Р.Р.

Знову підійнялась активність українських білогвардійських емігрантів у Польщі. В середині січня у Варшаві має відбуватися конференція всіх європейських організацій петлюрівців. Одночасно з конференцією відбудуться таємні наради. Між польськими й французькими військовими "колами" відбува-

ються переговори про використання українських антирадянських емігрантів проти С.Р.С.Р.

Польський міністер закордонних справ Залеський нещодавно прийняв колишнього міністра закордонних справ "Української Народної Республіки" Шудьгана. У польських військових колах серйозно обмірковують пляни викликати в С.Р.С.Р. заколоту за допомогою українських емігрантів, надіючись, що в цьому разі вони дістануть від західних держав "мандат на звільнення Радянської України".

В Кельцах, Новім Місті та Тарнополі вже формують частини з українських емігрантів. Найвідатніший керівник організації українських військових частин, є колишній царський офіцер Сологуб. Активну діяльність щодо цього розвиває польський генерал Росніковський.

ЛАТВІЯ ТА ЛИТВА ПОГОДЖУЮТЬСЯ НА ПРОПОЗИЦІЮ С.Р.С.Р.

РИГА, Латвія, 30. січня. — Латвійський уряд погодився на участь Латвії в радянсько-польській антивоєнній угодові, але під умовою, що договір не буде змінений.

РЕВАЛЬ, Естонія, 30. січня. — Естонський уряд повідомив Литву, що він погоджується на пропозицію М. М. Лівінової, заступниці радянського міністра закордонних справ, щоб антивоєнний договір Келого негайно ввести в життя в східній Європі, але з тим застереженням, що інші зацікавлені Балтійській країні прилучаться до пакту.

ВАРШАВА. — Прибувши до Москви, польський міністер Патець вручив М. Лівінової, заступниці народного комісара закордонних справ, другу відповідь польського уряду на радянську пропозицію підписати спеціальний протокол про ненапад.

Пота підтверджує попередньо висловлене становище польського уряду, що Польща обстоєво при включенню до протоколу прибалтійських держав.

Патець заявив, що польський уряд поручив йому розпочати переговори в цій справі.

БЕЗДЕРЖАВНІ ГРОМАДЯНИ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

У пресі писалося вже про те, що чеська влада збирається транспортувати на Закарпатську Україну українських гетьманців для своєї роботи. Одночасно з тим чеська влада тероризує галицьких Українців, що живуть на Закарпатській Україні й провадять там культурну роботу, позбавляючи їх прав громадянства. Цей терор набрав таких грубих форм і широкого розміру, що на нього відгукнулася навіть моравсько-островська "Морґешайтун". У своїй передовиці, ця газета, між іншим, пише: Крім бездержавних на Закарпатті, яких скрутують із громадян колішньої Угорщини, фабрикують там останнього часу новий рід бездержавних, а саме з галицьких емігрантів, які одержали там чеське громадянство вже після війни. Всі вони на-

були це громадянство натуралізаціями, на основі декретів, а тепер їм його відбирають.

Все було в порядку, пише газета, аж до часу, коли перепродуція чеської інтелігенції, особливо учителів, не привела до того, що ця інтелігенція почала вимагати посади на Закарпатті. І тут трапилося щось зовсім нечуване в правовій державі: міністерство внутрішніх справ оголосило закони про натуралізацію, що надавали (галицьким) емігрантам права громадянства, просто не дійсними. Ці всі емігранти, яких позбавлено тепер прав чеського громадянства, втратили також ці права в Польщі. Отже, стали цілком бездержавними.

Так чеська влада прочищує шлях на Закарпатській Україні для чеських націоналістів та українських гетьманців.

СОТКИ АРЕШТОВАНО В ЕСПАНІЇ ЗА БУНТ ПРОТИ ДИКТАТУРИ.

МАДРИД, Еспанія, 30. січня. — В еспанській армії вибухла революція проти диктатури, однак прем'єр Прімо Де Рівера заявив, що революцію вже приборкано.

Революція мала вибухнути риночасно по цілій Еспанії й показала свою голову в кількох більших містах на півдні, а дійсний успіх мала на деякий час лише в провінційній столиці Цюдад Реаль.

Збунтоване військо в тім місті заняло касарні жандармерії, не впустило потягів до міста ні з міста й устало на всіх дорогах гармати, щоб стримати рух до міста.

Уряд вислав льоальне військо проти міста й розкинув з аеропланів відозви до збунтованих жовнів, у яких обіцяв їм помилування, якщо вони видадуть своїх провідників. По якимсь часі збунтованих жовнів окружено і вони тепер ув'язнені в своїх касарнях.

Місто Цюдад Реаль лежить около 100 миль на південь від Мадриду. Бунт серед війська показався також у Валенції, Барселоні й Корунні, але не мав там ніякої сили.

МАДРИД, Еспанія, 30. січня. — Санчес Гуера, бувший прем'єр Еспанії, який був повалений п'ять років тому Прімо Де Ріверою, з'їзав арештований сьогодні у Валенції в зв'язку з військовим бунтом, який здалено вчора ввечер.

Оповіднено, що уряд приказав арештувати генерала Лопеза Оньола, другого опозиційного провідника, який прибув до Валенції з Гуерою.

Протягом дня в Мадриді арештовано около 300 осіб у зв'язку з викриттям змови. Багато інших арештовано в різних провінціях, включаючи Мурцію, Альканте й Валенцію. Уважають, що в тих провінціях заговор мав найсильніший ґрунт.

КОМУНІСТ КАШЕН ВИКРИВАЄ ВОЙОВНИЧУ ПОЛІТИКУ ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 11. січня. — Виступаючи в палаті депутатів, комуністичний депутат Кашен заявив: "Французький уряд проводить через парламент військовий бюджет, що дичить перевищує військовий бюджет 1914 року. Прискорюється делат безумінне збільшення озброєнь".

На вигук з місць: "А Росія?" Кашен нагадує, що він недавно відповів у палаті на твердження на адресу С.Р.С.Р. і сказав: "Коли захочете, ми відкриємо в палаті вичерпуючу дискусію про радянські республіки".

"Загальні надозброєння, говорять далі Кашен, можуть означати тільки те, що війну вважають за близьку перспективу. Зростання англо-американських суперечностей, як і владі Кашен, Радянський Союз охопає всі материки, доводить, що готується новий пелід світу й боротьбу за світове панування. Події в Югославії за теперішніх умов й взаємних з Італією, загрожують безпосередньо можливості війни. Пінкі спроби придумати силою рух за права національних меншостей не усунуть проблему національних меншостей, як одиу з жерез "війни в Європі, балканізований Версальським договором".

Відповідаючи на вигук соціалістів та радикалів про Україну та Грузію, Кашен нагадує "свідчення їхніх англійських друзів по Інтернаціоналу, які відвідали радянську Грузію й потвердили, що ніколи Грузія не була така щаслива й незалежна в своїй національно-культурному будінітві, як за радянської владі".

"Федеративно об'єднуючи понад 100 народностей, говорить Кашен, Радянський Союз дає єдиний приклад розв'язання проблеми національних меншостей, поза яким тільки панування. Події в Югославії

УКР. СЕЛЯН ПРИМУШУЮТЬ БУДУВАТИ ПОЛІЦІЙНІ БУДИНКИ.

Львівська преса пише, що західно-українські села діждалися нової "благодаті": в деяких повітах влада робить на тис на сільські громади, щоб будували будинки для поліційних постерунків. Війти окремих громад, що здебільшого є знярідд в руках поліції та повітових старостів, виступають з такими пропозиціями на засіданнях місцевих громадських рад і намагаються за всяку ціну провести по-

трібні панам постанови. Звісно, в таких засіданнях бере участь командит постерунку, тероризуючи радних селян, які на це не згоджуються. Трапляється, що командитові польським поліції допомагає унів'єрситетський учитель. На такі засідання, звісно, опозиційних радних не запрошують. Там, де ухвалено такі постанови, сільським громадам доводиться або десь позичати гроші, або продавати громадські ґрунти.

СУТЬ ПРАВОГО УХИЛУ В ПАРТІІ.

Кожна політична боротьба — це вияв класової боротьби; кожні серйозні політичні незгоди відбивають класові суперечності.

Кожний ухил від основної лінії партії всередині однієї партії не є ще щось закінчене, не є ще оформлений політичний напрям, що протиставляється політичній лінії партії, але разом з тим він є початок оформлення такого напрямку. Тому кожен ухил, крім в собі небезпеку перетворення в самостійну політичну партію, фракцію або групу, що репрезентує інтереси іншої класи.

От чому більшовицька партія кожного року, коли в її лавах виявляється ухил від основної ленінської лінії, щепально викриває класовий зміст даного ухилу, виявляє зміст яких антипролетарських соціальних груп на окремі елементи партії, відбиває він і ринуться боротися проти ріжних антипролетарських ухилів.

Основні напрями, що являють собою відхилення від революційної марксистської теорії її тактики, які є в міжнародному робітничому русі, це з одного боку, отвертий опортунізм, а з другого — дрібно-буржуазний ревізіонізм (анархо-синдикалізм, анархо-соціалізм, “ліві” то-що). Форми і відтінки кожного з цих відхилень від революційного марксізму бувають ріжні в ріжних країнах і в ріжні історичні періоди, залежно від цілого ряду обставин, але все таки відхилення обов'язково характеризуються своїм дрібно-буржуазним змістом. Революційному марксізму доводиться провадити в міжнародному робітничому русі боротьбу на два фронти.

Більшовизм зрідка виступав в боротьбі на два фронти: з одного боку проти опортунізму і угодовства, з другого проти дрібно-буржуазної “революційності”, що приховує свою дрібно-буржуазну суть під революційною “лівою” фразою. Провадячи боротьбу і проти отвертого опортунізму, і проти “лівих”, більшовизм вбачає інше, як і давніше, головну небезпеку в отвертому опортунізмі, який, як казав Ленін, “був, природно, головний ворог більшовизму в середині робітничого руху. Цей ворог і залицяється головним у міжнародному масштабі. Цьому ворогові більшовизм приділяв і приділяє найбільше уваги” (Ленін, том 17, стор. 124).

Листогадовий план ЦК ВКП визнає за потрібне для партії її інші провадити боротьбу на два фронти: проти правого, отвертого опортуністичного ухилу і проти “лівого” троцькістського ухилу, підкресливши особливу потребу даного моменту рішучої і розгорненої боротьби проти правого ухилу та примиренського ставлення до нього.

Коріння всіх ухилів, що були в більшовицькій партії, і “лівих” і правих, криється в дрібно-буржуазній стихії, в її впливі на окремі групи робітничої класи та на окремі елементи партії. Всі ухили, що

ухили в ВКП і пояснює те, на перший погляд, незрозумілише, що “ліві” і праві дуже легко б'ються і об'єднуються для спільної боротьби проти пролетарської ленінської партії.

Природа ухилів у ВКП, як ухилів дрібно-буржуазних, пояснює те, що вони виникають і виявляються завжди в періоди, коли перед робітничою класою і його партією виникають труднощі.

Правий вівтерто — опортуністичний ухил, що тепер оформлюється в нашій партії, виник під впливом труднощів реконструктивного періоду, труднощів, зв'язаних з переходом робітничої класи СРСР на новий вищий шабель соціалістичного будівництва.

Дрібно-буржуазна опортуністична суть правого ухилу виявляється в таких характерних для нього рисах:

1. Правий ухил за свою вихідну засаду має зневагу і можливість успішного соціалістичного будівництва в нашій країні та недооцінку наших можливостей щодо соціалістичного будівництва. З цього зневаги і недооцінки випливає низка конкретних пропозицій представників правого ухилу: послабити темп індустріалізації, припинити агітацію комуністів на соціалістичну перебудову сільського господарства, послабити монополізований торговлі й т. ін.

2. Зневага і будівничий соціалізму впливає і зневага в сили пролетаріату і його партії. Звідси побововання настанови робітничої класи на капіталістичні елементи міста і села; звідси і побововання розгорненої боротьби з бюрократизмом,

побововання самокритики.

3. Для правого ухилу характерне нерозуміння значіння пролетарського керівництва в спільній робітничій класі й селянства. Ленін писав:

“Під погодженням між робітничою класою і селянством можна розуміти що завгодно. Коли не мати на увазі, що погодження з погляду робітничої класи лише тоді принудиме, правильне й принципіально можливе, коли воно підтримує диктатуру робітничої класи і є одним із заходів, скерованих на знищення класів, то формула погодження робітничої класи з селянством, звісно, залишається формулою, яку всі вороги радянської влади й усі вороги диктатури у своїх поглядах і провадстві” (Ленін, том XVIII, част. I, стор. 257).

Боротьба проти правого ухилу передбачає і потребу боротьби проти примиренства. Кожне примиренство до того чи іншого ухилу в лавах партії означає або брак у примиренстві чіткої політичної лінії, або таємну згоду з даним ухилом, згоду, яку чомусь не визнають отверто, або ж, навпаки, виявляє звичайну обивательську байдужість і терпимість до всіх антиленінських тенденцій. Партія повинна рішуче боротися і проти обивательської байдужості серед своїх членів і проти нечіткості політичної лінії, або проти прихованого правого ухилу.

Рішуча і нещадна боротьба проти правого ухилу та примиренства до нього аж ніяк не повинна послаблювати боротьбу проти “лівого” троцькістського ухилу та примиренства до нього.

Д. Пушман.

Тисячі одурених.

(Лист ангайського гірника з Канади.)

Дорога дружино і мні діти! Я дуже добре знаю, що лист без кількох фунтів, порадує вас тільки наполовину, бо найбільше зима, а за 3 роки безробіття ви добре таки обносились і охляли. Панове опікуни не такі вже приємні і щедрі, але хто-б міг подумати, що з наших страждань ще раз — котрий це раз? — так ганебно знущатимуться.

Роскажу вам усе, як було і є, хоча я й сам незабаром після цього листа приїду. — Так дорогий мій, я повертаю до Понтайпріда, — я хочу, щоб ви і все місто як-найшвидше знали правду.

На пароплаві “Аврапія”, який, як ви добре пам'ятаєте, ми відплили з Сентгемота 10. серпня 1928 р., нам було, правду сказати, досить весело, Тісно, але весело. По-перше, перед нами мріяли золоті береги землі обіцяної — Канади! Далі — доробалася компанія буржуйських хлопців. Усіх нас було щось із тисяча. Годували не погано. Ми тільки те й робили на палубі, що галасували, влаштували навіть метч-бокс. Розміяли кістки після вугільної кіптивні й пороку, що їх з півтори лягли на наші ляги.

Але ось ми в Квебеку, по той бік океану, на 8-й день мандрівки. Ми не маємо часу розглядати місто, та признається, не до того нам було — треба проїхати залізницею 1,500 кілометрів, куди нас послала наша адміністрація. Канада зустріла нас неприязню. По дорозі, де-б ми не зупинилися, торговці, побачивши натовп тисячі голодних, збільшували ціни вдвоє. А життя тут і без того не дешево. Я забув сказати: на дорогу дали нам по 15 доларів на чоловіка та по томовиків нового заповіту — для тіла й душі.

Іхали ми у тигарових вагонах. На невеличкій станції Корейн трапився, як кажуть, перший “інцидент”. Річ у тім, що де-далі, то впертіше ширялись чутки, що ми одержуватимемо по 2 долари дено замість 5-ти, що їх обіцяв Боддвін. Хлопці хвилювалися. Відкілясь з'явилась кішка поліції, заміглі дубинки й револьвери і нарід, заспокоївшись, — хоч де хоч заспокоївшись під рушницею — полз назад у вагони. Пістя току, кожний вагон супроводили два поліцаї.

Аж ось ми у Вінніпегу. Оточени кіновою поліцією, ми пройшли, мов арештовані, до “біогра найманців” в центрі міста. Там нам дали проїзди білетів — кому куди призначено. Мій поїзд — Західний, мав відійти тільки завтра вранці. Нічліг у місті коштує один долар. Не про нашу кешню. Шо-ж, пішли ми, чоловіка 80, що призначені були на Захід, за місто подихати свіжим повітрям. “До міста, — сказали нам, не приходьте, а то відразу заберемо за волюгоцтво”.

Поїхали. Найгірші побововання справдилися. Приїхавши до міста, ми переконалися в головному і, дорогої мої, у найстрашнішому: нас заманили сюди, щоб зменшити заробітну плату місцевим робітникам.

Вставав я там о 4-й год. ранку. Насамперед треба було нагородувати, напоїти розсудати 16 коней і почистити стайню. Після сніданку — в поле до самої ночі! Туди нам приносили їсти. Смертельно втомлений я лягав на солому в кудні о 9-й год. після 16 год. праці. А хазяїн ходив і нарікав, що ледачий у нього наймит. За тиждень він звільнив мене, заплативши 8 доларів. Він сказав, що я непридатний. Пішли ми з такими-ж двома, як я, “невдахами” на станцію. Підходить до нас фармер, що живе по сусідству — оглядає лика:

— Так, — каже, — нещасні,

за 3 роки тинючись без діла розучились працювати. Мені Пітер казав, але я візьму вас до себе, шкода хороших людей, та дам вам, щоб не було кривди, по одному долару дено.

У мене руки так і затремтіли. А кулаки стиснулись. Ми відвернулись від “добровіщів”. Згадали кожний про рідних, що чекають допомоги в непалях кватирках і сльози відступили до горла від безсилої злоби.

Вирішили їхати до Вінніпегу. У мене залишилось після купівлі білету 75 центів, у обох моїх приятелів разом щось близько 40 центів. У Вінніпегу в бюрі ми знову зустріли наших хлопців, кілька сот чоловіків — одних прогналі фармери за бунтівливий характер, інших утікали сами. У бюрі нам сказали, що ледарям потурати не будуть. Увечері пішли ми до ночліжки “армії порятунку”. Але двері були зачинені: місць немає. Почували знову за містом, у полі, добре, що не було дощу і було тепло.

Довго трусилися ми у вагонтарних вагонах, по ріжних станціях, шукаючи роботи, деки не прибули на станцію Кейрроуль. Тут ми прийшли усе до магістрату і заявили, що три дні нічого не їли. Коли міський голова з лашонком в грудях сказав, що нас не запрошував сюди і запропонував нам іти до біса, — ми закричали і кулаки наші підняли у гору.

Так ми одержали, нарешті, їду, і пічліг. Ми й не помітали, як нас оточив великий загін

поліції. 30 днів примусових робіт за бешкет, так наказав шериф.

Але нам пощастило: за тиждень газети почали про нас писати. У справу втрутився британський консул. Надійшла телеграма і нас звільнили.

Нам дали білет до Монреалю. Пріздаючи повз Торонто, ми бачили великий плакат: “Ангайських наймитів просимо проїжджати далі”.

Тепер я в Монреалі. Жду своєї черги, поки одішлють до дому. І почувави себе, як побитий собака. Я запитує себе: хто побив?

Тепер ясно. Бив Боддвін, а різки подавав МекДоналд. До швидкого та, на жалю, мало раденого побачення.

Ваш Джеймс Трент.

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХУДОЖНЯ ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВА.

За час від 7-го листопада 1927 року до 30. серпня 1928 року виставу “10 років Жовтня” відвідало:

Харків — 40,000, Київ — 59,000, Одеса — 39,000, Дніпропетровське — 15,000, Луганське — 2,000, Сталіно — 7,024, Макієвка — (угляна колонія “Софія”) — 5,024 та в Маріуполі біля 9,000 осіб. За соціальним станом виставу відвідало: робітників — 101,137 (де входять 40,000 відвідувань Харкова), службовців — (екскурсії) — 15,000, селян — 533, студентів (разом з художніми ВНШ-ами) — біля 20,000, школярів — 14,795 (трудшколи), нервоарміїстів — 4,966, померлих (екскурсії) — 277, ріжних представників — 1,000 осіб, решта це “інші” та не зисовані.

ПЕТЛЮРІВСЬКІ ПРОСВІТИ НА ВОЛИНІ.

Від якогось часу заворушились скрізь на Волині українські хруні — “регіоналісти”. Головно в Луцьку, Рівному та Ковлі атака пішла повним розгоном. Вони хочуть опанувати все, що тільки владється, щоб потім зробити з українського народу, а головню з селян, щось в роді “пожондних русінуф”.

Ці панки, головню петлюрівські емігранти, яких влада дуже вміло порозсаджувала на Волині, поставили (!) згодом лавники і вшебурмістрами та всіма силами почали вести юдину роботу. Першу атаку повели на Просвіти, кооперацію та на поодинокі громадські діячі. Що це не прощене збогівське понаисувало на Луцьку, Ковельську, Рівненську та Дубенську Просвіти — знає хіба Петро Певний (редактор “Укр. Ниви”). В останньому часі стала присікати “Укр. Нива” й до Острійської та Горохівської Просвіт. Коли замало було ще доносів цим панкам, тоді вони почали закладати собі конкурентні товариства, хоча тим перекотати владу, що Просвіти, провадять політику, а вони (себто петлюрівці) аполітичні.

З тих то зглядів заложили собі в Ковлі “Основу”, яка складається в більшості з емігрантів, що ніколи не були членами Просвіти. На чолі цієї фашистсько-петлюрівської інституції станув др. Пирогов, одначе основоположником її і головним мотором є вшебурмістр, “регіоналіст” др. Барченко. За наклепами ріжних людей з цієї “Основи”, які вневняли владу, що Просвіти до політика, слідувало закриття ковельської Просвіти. Вправді цей “політик” не доказано і влада закрила Просвіту будь-то би за те, що до Просвіти приймамо неповнолітніх.

По якійсь часі безділя і мертвечини внесено до воевідства новий статут для всіх Просвіт на Волині. Про затвердження того статуту досі нема ні слуху, ні духу. Воеві-

ського “жондового” статуту воляники не хочуть.

Аж недавно в Ковлі почали вперто чіплятися селян деякі “основняцькі” панки, як Муравець, головню на Кооп. Курсах, що треба “відновити” Просвіту. — Заснували собі “ініціативну групу”, яка потайки збиралася і вранділа на третій день “свят “відновити” Просвіту.

Хтож є ці добродії, що бажають українському народові такого “добра”? Перший, це пан Доманицький — “регіоналіст” (іздив на зід одинки до Луцька), і він то дістав місію “відновити” Просвіту в Ковлі; другий, це “основняцький діяч” Муравець; третій, це Гринюк з “Народного Кооператива”, який, будучи членом господарської ради магістрату, з друзими її членами українцями та з др. Пироговим на чолі, підписав заяву, щоби із субсидії ухвалені Ковельській Просвіті, магістрат видав “Основу” (яка не мала тоді ані статута, ані членів, ані помешкання) — 1,000 зол., що магістрат таки зробив, — бо ці лани казали, що Просвіта нечинна! Це був перший брехливий підкоп під Просвіту. А треба зазначити, що “Основу” збойкотували не тільки селяне, але і ковельське міщанство.

Тепер, коли пани переконалися, що навіть закриття Просвіти нікого не притягне до їхньої “ясновсьможної Основи”, то постановили випхати “трех петлюрівців відновити “Основу” “нову” Просвіту. До цієї Просвіти мають належати тільки “пожондні” — такі мають з Луцька наказ.

ЗАБОРНА РОБІТНИЧИХ ДЕМОНСТРАЦІЯ У КАСЕЛІ.

Через демонстрації безробітних у Каселі, в Німеччині, підчас яких останніми часами відбувалися сутички з поліцією, начальник поліції заборонив усі мітинги й демонстрації під відкритим небом.

Товариші! Відновляйте передплату на “Укр. Роб. Вісти”!

Відносини між Злученими Державами й Великою Британією загострюються. (Карикатура в харківському “Комуністі”.)

3 НАГОДИ РОБ.-ФАРМ. З’ІЗДІВ!

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТКОК ВІДЛІЛУ ТУРФДІМ У ВІННІПЕГУ

відіграє

В СУБОТУ, 2-ГО ЛЮТОГО 1929 Р. В САЛІ УКР. РОБО. ДОМУ

велику трагедію на 5 дій Віктора Гюго

Король бавиться

В цій трагедії славний на північній французійській письменник Віктор Гюго представив два світи: рослушту аристократію і чесну, чисту бідноту. Безжурний, могутній король Франції-1 нещасний, скривджений навіть природою блазень, що повинен кожної хвилини веселити короля. А російська аристократія! Всі оті графи і герцоги, баронеси і князівки! На них золотом ткано одіна, але під однією брудної душі.

До постановки цієї сильної трагедії збудовано спеціальні декорації, одержано потрібні костюми, вивчено окремий білет — таїні аристократичної молоді.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ШНИ МІСЦЬ: 50, 40 І 25 ЦЕНТІВ.

Тикети замовляйте найшвидше, бо вже тепер їх розсуювають. Не нарікайте-ж опісля, що для вас не буде місця, як не постараетесь заздалегідь набути тикети.

В НЕДІЛЮ, 3-ГО ЛЮТОГО 1929 Р. ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ ДЛЯ МОЛОДІ

Виступить: симфонічна оркестра відлілу ТУРФДІМ, хор учнів Української Робітничої Діточої Школи, третя група Мандалінової Діточої Оркестри і інші.

ПОЧАТОК В 2-Й ГОДИНІ ПОПОЛУДНІ. ВСТУП ЗА ДОБРОВІЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

Діти і взагалі молоді, повинні найчисленніше прийти на цей гарний концерт, бо ввечері їм тяжко буде дістатися до салі. На концерт можуть прийти і старші, якщо захотять.

В НЕДІЛЮ, 3-ГО ЛЮТОГО 1929 Р. ВІДБУДЕТЬСЯ

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

ДВОХ МАНДАЛИНОВИХ ОРКЕСТР І ІНШИХ МУЗИЧНИХ СИЛ

Перша група Мандалінової Оркестри під провідом т. Гоцуляка і друга група під провідом т. Патєка, виконать спеціальну підготовану програму. Окрім цього в склад програми входять сольні виступи і т. д.

ПОЧАТОК КОНЦЕРТУ В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ТІЛЬКІ ЗА ЗАПРОШЕННЯМИ.

Запрошення можна одержати кожного вечера в Укр. Роб. Домі. Старійше найшвидше одержати запрошення, щоб опісля не жалували, що не дісталися на концерт.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БЕЗРОБІТНІ В САКАТУНІ.

Саскатун, Саск.

Три місяці минуло, як вперше за три роки в Саскатуні по всіх днірах кожного дня, але не знаємо ні не й досі. Та не тільки в один штир-но за нею так невідомо, але є час тут так шукати під софти. Деякі були повнізлами до ліса і вже напад повсякденні, повсякденні і говорять, що по всіх укладах, де є землі, бігають сотні безробітних. Багато з них вже вже вигоріли, хоча до весни ще далеко. Вони стоять життя життям бродять на тваринних залишках перекладають з одної місцевості до другої, але роботи не знаходять, бо її зараз немає в цій Канаді.

І не все робиться в той час, коли канадська буржуазія преса гурбить на весь світ про велику добробут, а капіталістичні підприємства мільйонні ліси. А хто тому винен, що ми так тяжко бідуємо? — Ми самі. Ми самі, бо ми не хочемо позбутися над нами тяжким положенням, не хочемо організуватися і освідомити себе класово та організовано борючись з нашим ворогом — буржуазією.

Правда, частина робітників і фермерів вже зрозуміла корінь нашого лиха і об'єдналися в робітничо-фермерські організації, щоб борючись з ним. Але ця частина, поки що, становить меншість, а щоб винести цю капіталістичну несправедливість, то треба, щоб всі працюючі вийшли за читання робітничих газет і літератури та за будівництво своїх бойових організацій.

П. Н. Сельський.

3 ЖИТТЯ МАЙНЕРІВ.

Славертон, Б. К.

Думаю, що дуже мало читачів "У.Р.В." чуло що відбулося про Сльвертон в Британії Колумбії, бо не вельми багато ні в якихось майнерських містечках. Усіх майнерів тут 5 чл. б, а в них працює по 30 до 40 робітників. Українських робітників, крім мене й не одного товариша, тут немає: бачиш не хочуть приймати до роботи, бо говорять, що українські робітники "черепні". Набільше в тутешніх майнах робить філіппінських і шведських робітників-імігрантів. Бачиш, бо вони не знають англійської мови, не знають праці, які прислухаються їм при праці і тому легше даються злизувати.

Дітейних робітничих організацій в Сльвертоні не має, і тут віддала О. Б. Ю., але ця ювіл не борючись наших інтересів. Робітничі газети приходять тільки до кількох робітників. Умовини праці досить тяжкі. Правильного поділу праці в майнах немає — робітники мусять робити великі роботи, без одразу на це, чи вони наслідують до них, чи ні. За охорону життя і здоров'я робітників не дає нічого. Правда, на стінах висять великі написи: "сефти форсет", але майнери роблять під повниманом камініми і не відважуються його усунути, щоб бачити саарна за "програми" часу та не працює з роботи, коли замало їм виплатять. Знають тут прекрасно і про той закон, що в майні не можна уживати "драй сторієрі", але мимого того і зживають. Працюючи при тих заставляють переважно імігрантів, говорять що "привчуть" їх до машини. А біди імігрантів того не знають, що за кілька місяців такого "привчання" порохні знущаються із здоров'я.

Приходять до нас раз у місяць переплатити майнерський інспектор. Та бачиш знають кілька днів наперед, коли він буде переплатити і приводять на той день майну до порядку, заховують "арай сторієрі" зборують камініми і т. д. Коли ж він відіде все вде по старому. І так це наші життя.

Майнер.

ЧАС МАТИ РОЗУМ.

Розадей, Алта.

У містечку Розадей, як і сквди по-інше вникати і вважати, а крім того ще в безробітності темнота. Є тут робітничі організації, мають свій Український Робітничий Дім і до гарний той та тільки біда, що немає кому до того більше ходити. Робітникам далеко більше сміається тортель і клуб з їхнім шпиль картами і сорочничими розмовами, а не радко ще в і білків, чим Український Робітничий Дім і його осявляти праці.

В.У.Р.Д. працює часом гарні презентації. Та працює їх аматори перелік нустово майже саєко, бо робітників сидять в готелі. І тяжко їх з тою готелю вирвати. Привідають до нас часом товариш Доскок, говорять їм, яку шовку приносить північчю і картографією, кміче їх братися до осявляти праці, гавити і просять, але це не помагає. А що більше, вони його за не це в ворогом своїм вважають. Пробували ми вже різними способами: наймали добрих музикантів і устроювали товариські забави — думали, може привідуть хоч на забаву. Так де там — привідає кілька товари-

ПРАВДА, А ТОВАРИШАМИ ТО НЕ МОЖЕ...

Правда, а товаришами то не може на сві-так діло надлатити, але з товаришами премо біла — не беруть роль і кінець. Одного товариша Я. Я. Шини, Староїни і Борельська не відкажуть від праці на сцені.

З представленням в нас буває ще й так: у дні проби саял повна, а в дні представлення піл саял пустоко світить. Надіаються товариші на гру аматорів підчас проби і потому не тільки що самі не йдуть на представлення, але ще других відраджують. Це роблять члени відділу ТУРФДМ і члени відділу Р.З.Т. Члени відділу ТУРФДМ, коли звернули їм увагу, що це не повинно так бути, викриваються сіном, а члени Р.З.Т. просто такі заважають, що і їх відиремства турфдомівців нічого не обходять, бо вони не є членами ТУРФДМ.

Так то працюють наші товариші.

П. Шини.

УСПІШНА КАМПАНІЯ.

Едмонтон, Алта.

На цьому місці в огнищу, як працюють наші листопадові комітети. Діло в тім, що останню листопадову кампанію ми перерозділи трохи значення, як попередні кампанії і той спосіб її проведення показався добрим, тому ми хочемо поділитися ним з читачами нашої преси.

Як ми отримали від наших централних тіл обіцянку, в якому писалося про листопадову кампанію, то ми себе напамідали до адміністрації, щоб прислала нам всі листи для збирання пресоного фонду і менше передплатників наших газет; адміністрація збрала це. Тоді ми сформувавши зі всіх наших організацій один спільний комітет. Цей комітет ривав, щоб весь прихід з підписанств, які відбудуться в місяці листопада був відданий до пресоного фонду і розділени листи поміж комітетовцями, а вони рознесли ці передплатничі листи, сказавши їм прити, на який день мають їх звернути до комітету.

Так поставлена праця пішла гарно. Ми відіграли в користь преси з представлення і з концерту. Комітетовці знову взяли добру контролу над листами, колектори широкі попрацювали і успіх був більше чим гарний: з підписанств і збирання вилучено з пресоного фонду \$1400.00.

Листопадовий комітет.

НЕ ДАЮТЬ НАМ ПРАЦЮВАТИ.

Корбін, Б. К.

В Корбін Б. К. є дві наші організації: відділ ТУРФДМ і відділ Р.З.Т. Перший числить 14 членів і членівки, а другий 35. Широю організаційною праці розвинути ми не можемо, бо живе на компаніїній землі. Вся наша праця зводиться до устроєння пресоного і інших кампаній. Правда, ми переводимо їх досить успішно, бо всі наші товариші, не маючи змоги розвинути іншої праці, старуються жертвувати своїми грошевиими жертвами. І хоч як невелика наша праця, та слуги майноволоцями і того не хотіли бачити. Вони побожуються, щоб не зміняти і не поширляти організації на всіх майнерів, тому тільки саідують за нами. В тому саідуючому вони доходить до того, що підкачують до наших організацій своїх шпівнів. Одного такого шпівни ми викрили і виклизи з організації.

Неробок.

З ПОЛЬЩІ ДО КАНАДИ.

Монтреал, Кве.

Тяжко живеться селянам в Польщі, землі мало, бізнес великий, а садежати не везе, бачиш панам слово — садежати в холосту. Не казати ж нічого — не можна, бо коли дивитися та перенести на своїх пельсах всю працю там нудку та несправедливість, до мимовільного слова протесту не скажується з усім.

В кінці мені наділо так життя, наділо дивитися на вузькі селянські нивки і на широкі паськи лан; на гордіх постерукованих та похлібаних, лихом прибитих селян і в ринні вихідні до Канади. "Ба, та не так легко з Польщі вийти: замість дістатися поволення і переїзду через всі візати та допити, то нам обов'язково жити відхочеться. Бо тих візат і допитів і цілих тисяч: польських, судових, лікарських, емігрантських і т. д. і т. д.; потім як почнуть вас це оглядати та випитувати рідних вде, яких у вас немає і кожна з яких коштує кількасотів доларів, то коли ви від цього всього відісно не захворієте, або не змирунітьесь ваша кишеня, ви уможете спастись і таке ж саме в переносі і яке уважає себе майже спасенням, так де там на свій границі детектив зарплатив мене і привів на постеруков. Перенукали вони на постерукові всі рубрики мого озеї і найшли дві адреси з Радянської України. — Ага ти білшчовик! — говорять командити постеруков. — Ні, пане, я не дуже болящий, — граю я незнайка. Та не його обходять, визнаючи мені при тих словах на мене та як дає мені кулак в лице, то переді мною все свій зашанкований. Після цієї пригоди звелі мене до двох і тримали в ній два тижні. По двох тижнях винесли і позволили їхати до Канади.

Робок.

БАЙДУЖНІСТЬ.

Калдер, Алта.

Від якогось часу члени нашого відділу стали байдуажно відноситися до організаційної праці. Все робота вде в нас мляво: як хочемо що робити, то тинемо та відкладаємо ту роботу на цей диван а то в місяці.

Дні 22 грудня відіграли в нас представлення "Пан псар". А знаєте кілька підготовляли його? — Шість місяців. Ви спитаете певно, чому? — А тому, що не було кому роль грати.

Вони виглядає дивно, і знаю не, бо жово з відділу та не було кому роль грати! Але, зна, жаль, в нас так є. Миємо досить товаришів і товаришок, а роль немає кому грати — всі відмовляються.

ПРИЙІВ Я ДО КАНАДИ ПОСЛІДНИСЯ...

Прийїв я до Канади послїднісся кілька тижнів по емігрантських офісах і став акївнї в одного фермера в Принц Алберт, Саск. до роботи. Робив я в нього від ночі до ночі, за що він платив мені по \$10.00 в місяць. Так працював я в нього кілька місяців, доки не наділо мені слухати впусків соївї і доки я не заробив грошею на дорогу, а як це сталося я поїхав до Монтреалу, Кве. Тут став я жити по модерному, себто більшу частку року шукую за роботою, а меншу працюю вночі.

Цим разом я пишу допис про те, як згодатковно в нас Українсько-Робітничу Діточу Школу.

Все від цього часу ми носилися з думкою, щоб заснувати діточу школу. Говорили ми про во багато й при кожній майже нагоді, бо всі бачили, що без дітної школи нам не обійтись. Та до діла вийти було тяжко — за багато недостат стовало на перешкоді. А найбільшю перешкодою був брак грошей. Але з часом ми переконались, що перешкод в капіталістичній системі ми не збулемо ніколи і рішили взятися за діло.

На початку вписалося 18 дітей, але це число збільшувалося через якийсь час майже до чотири. Учитель ми зробили одного нашого члена, який широкі завяз до праці, але всіх винюм, що ставала йому шкода, він задовольняв не мї. Тоді ми написали до Ц.В.К. ТУРФДМ, щоб він прислав нам учителя і дїрїгента в одній особі. Ц.В.К. відповїдав би нашим вимогам, немає, але зарозом повідомив нас, що один такий, а саме т. Фішук змінивав у той час місцевість і рази нам переїхався з ним, що ми й зробили.

Тов. Фішук згодився прийти і обївнїти в нас учительство та іншу організаційну працю. З прибуттям товариша Фішуча робота в нашій організації значно оживилась. Він організував дві мандолиновї оркестри: одну з шкільних дітей, а другу з старших товаришів. Обї ці оркестри роблять досить гарні успіхи. За короткий час своєї праці тов. Фішук вивів вже одні діточї концерт і одне представлення. Цей концерт і представлення зробили добру вражіння на всіх українських робітників, вагалі а, на родичів шкільних дітей зокрема, які бачуть, що їх діти за так короткий час багато навчилися.

Робок.

ЗАЯВА САСКЕЧЕВАНСЬКОГО ПРОВКОМУ.

Келгарі, Алта.

На провінціальному зїзді ТУРФДМ в Саскатуні представники фермерів заявили, що по фармах в Саскечеванї гадить якийсь Ю. Рудак, який каже, що він організатор Т-ва Укр. Роб.-Фарм. Дім і в його імені виступає, провадить з різними людьми сулерські в своїм поведіння дискредитує нашу організацію.

На цьому місці заявляємо, що Ю. Рудак не є нашим організатором, ні Провком, ні Ц.В.К. ТУРФДМ, у якого ми загалї інформації, ніколи Рудак організатором не вповноважували, ніяких поручень йому не давали, а тому він не має права виступати від імені нашої організації та називати себе її організатором. Коли ж вислаємо організатора, то оголошуємо в нашій пресї, даємо йому писемне уповноваження. Рудак, якого і не знаємо, такого ми ніколи не давали, тому за все його роботу ми не відповїдали. Вагалї просимо т. т. фермерів на майбутнє, коли до них зайвється який би не був чоловік, що називається себе нашим організатором, запитати його, щоб показав уповноваження з нашою печаткою.

З товаришським привітом
За Провком ТУРФДМ
М. Покильборн.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

ІСТ КИЛДОНАН, МАИ.

Цим повідомляється всіх членів відділу ТУРФДМ в Іст Килдонан, що МІСЯЧНІ ЗБОРИ відбуваються в неділю, з 3. лютого п.р. в годині 2. Повнолучі. Всі члени повинні прийти на час.

Заряд.

БРУКЛЕНД, МАИ.

Відділ Робітничого Залогового Товариства устроє ВЕЛИКУ ЗАБАВУ на 9. лютого. Присять всі члени і членівки, як також і симпатиків прийти громадою на що забаву. Забаву відбувається в "червоній школі" на Ласфінк емію. На забаві буде пригравати добрий музикант. Початок точно в годині 8.30 вечора. Шна квитки: для молоді від 12 до 16 років 15ц., для дорослих 25ц.

ЖЕРТВУВАЛИ НА У.Р.Д.

Монтепїр, Алта.

Імена товаришів і товаришок, що заклали свої грошеві жертви на Український Фермерський Дім в Монтепїр, Алта.

Зложили по \$50.00: М. Новаковський, П. Скрїпінський, П. Най, П. Гарай, П. Бензюк \$30.00; по \$20.00: Н. Міндак, Г. Миські, Н. С. Касин, Н. Семечук, М. Осека, В. Н. Осїнчук, Р. Косован, П. Кашірюк;

Базарний Комітет.

ДІТОЧА ШКОЛА.

Лондон, Онт.

Цим разом я пишу допис про те, як згодатковно в нас Українсько-Робітничу Діточу Школу.

Все від цього часу ми носилися з думкою, щоб заснувати діточу школу. Говорили ми про во багато й при кожній майже нагоді, бо всі бачили, що без дітної школи нам не обійтись. Та до діла вийти було тяжко — за багато недостат стовало на перешкоді. А найбільшю перешкодою був брак грошей. Але з часом ми переконались, що перешкод в капіталістичній системі ми не збулемо ніколи і рішили взятися за діло.

На початку вписалося 18 дітей, але це число збільшувалося через якийсь час майже до чотири. Учитель ми зробили одного нашого члена, який широкі завяз до праці, але всіх винюм, що ставала йому шкода, він задовольняв не мї. Тоді ми написали до Ц.В.К. ТУРФДМ, щоб він прислав нам учителя і дїрїгента в одній особі. Ц.В.К. відповїдав би нашим вимогам, немає, але зарозом повідомив нас, що один такий, а саме т. Фішук змінивав у той час місцевість і рази нам переїхався з ним, що ми й зробили.

Тов. Фішук згодився прийти і обївнїти в нас учительство та іншу організаційну працю. З прибуттям товариша Фішуча робота в нашій організації значно оживилась. Він організував дві мандолиновї оркестри: одну з шкільних дітей, а другу з старших товаришів. Обї ці оркестри роблять досить гарні успіхи. За короткий час своєї праці тов. Фішук вивів вже одні діточї концерт і одне представлення. Цей концерт і представлення зробили добру вражіння на всіх українських робітників, вагалі а, на родичів шкільних дітей зокрема, які бачуть, що їх діти за так короткий час багато навчилися.

Робок.

ЗВІТ КОМІТЕТУ СВЯТКУВАННЯ

Келгарі, Алта.

В дні 29, 30 і 31. грудня 1928 року і 1. січня 1929 року відбулося в Келгарі, Алта., святкування п'ятої річниці відкриття місцевого Українського Робітничого Дому. З цієї нагоди У.Р.Д. устроєно кілька підприємств, а також зібрав на поправу сід У.Р.Д. і на закупно злотів, що нїдеж поквитовемо.

З представлення вилучено \$ 56.50
З концерту 147.00
З забави 116.57
З збирання 40.35

Разом \$360.42

Розходу було 67.60

Чистого приходу \$292.82

На закупно злотів і направи сід жертвуванням сідуючі товариші і товаришівки:

По \$50.00: Ю. Нікфорук, С. Савчук, А. Савчук, П. Богоносук, А. Богоносук, Я. Моцьок, Н. Нагірний, Н. Арборак, Н. Адам, Д. Адам, В. Стефук, Чернов, М. Горюх, Ф. Фолчук, І. Курник, Р. Миські, В. Бонювський, А. Бонювський, по \$20.00: С. Берлод, В. Срашійкий, І. Фільків, Гр. Вусик, Д. Андришук, В. Боранюк, О. Фолчук, І. Лобач, І. Селькі, І. Василік, Д. Огін, А. Корольок, Жаховський, І. Болдаренко, М. Дашков, П. Дашков, Бузько, по \$10.00: М. Данишин, П. Данишин, І. Човник, А. Романів, М. Романів, Непіа, Я. Савалюк, В. Орісук, П. Кузик, Н. Повович, Г. Чорнобаб, В. Гуцулук, М. Мойсок, Мельничук, П. Захарук, І. Корольок, М. Брошак, Сувшинська, А. Палмер, М. Чухіда, Р. Тутешійкий, А. Леська, П. Мельничук, С. Кибіч, Бордан, Т. Харук, Мелух, Кривокільська, Франків, Романчук, М. Кузьмар, Г. Срашійкий, Н. Козак, Біленький, Н. Чувик, В. Бей, Д. Баган; П. Хитрєвський 15 ц. Разом \$137.15; з дрібної колекції \$9.85; разом \$147.00.

Комітет святкування складає всім жертвуванням ширю подяку.

За комітет святкування:

В. Срашійкий, секр.

ЖЕРТВУВАЛИ НА У.Р.Д.

Монтепїр, Алта.

Імена товаришів і товаришок, що заклали свої грошеві жертви на Український Фермерський Дім в Монтепїр, Алта.

Зложили по \$50.00: М. Новаковський, П. Скрїпінський, П. Най, П. Гарай, П. Бензюк \$30.00; по \$20.00: Н. Міндак, Г. Миські, Н. С. Касин, Н. Семечук, М. Осека, В. Н. Осїнчук, Р. Косован, П. Кашірюк;

Базарний Комітет.

ДР. Ф. РИБАК

М.Д. С.М. L.M.C.C.

ЛІКАР, ОПЕРАТОР І АКУШЕР
З додатковим практикою в шпиталях
413 SELKIRK AVE. — Phone 55 866 — WINNIPEG
(На місці а-ра Геральбека.)
Урадує вечерами.
Офіс: — 591 SELKIRK AVE.
Телефон: — 55 323
Резиденція: — 562 ALFRED AVE.
Телефон: — 54 000
WINNIPEG, MAN., CANADA

ДР. В. ЧАСНИЙ

ЛІКАР, АКУШЕР І ОПЕРАТОР (M.D., C.M., L.M.C.C.)

з практикою в шпиталях в Монреалі і Ст. Боніфе.
Також чистою, прасуєно в надвірстві.
413 SELKIRK AVE. — Phone 55 866 — WINNIPEG
(На місці а-ра Геральбека.)
Урадує вечерами.
ПЕРШОРЯДНІ УКРАЇНСЬНІ КРАВЦІ
Виробляємо українські і найліпших сукон убрання і оперовати після найновіших мод і на означений час. За вдоволення ручимо.
Також чистою, прасуєно в надвірстві.
ЗАХОДИТЬ ДО НАС ОСОБИСТО, А І ПРОВІНЦІЙ ПИШИТЬ ДО:
КУЗЬК & ДЕМКІВ
814 MAIN STREET Cor. JARVIS AVE. WINNIPEG, MAN.

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ

Робимо до міри зимові оверковти, осянні плащі, убрання, сукні найновішої моди з найліпшої матерії і сукна по знижених цінах. Запевнемо роботу на означений час і за вдоволення ручимо.
Також чистою, прасуєно в надвірстві.
А. СНОМА — 567 SELKIRK AVE. — WINNIPEG, MAN.

НОВІ ВІДРИВНІ КАЛЕНДАРІ НА 1929 РІК

Ущойно наспили з Радянської України в обмеженій кількості. Календарі прекрасні, на другому боці кожної картки цінні інформації з різних галузів суспільного життя, вірші, гуморески.
Таких календарів ніде тут не дістанете, лише в нашій кінтарні.
Ціна календаря 50 ц.
Замовлення з належитістю засилають негайно на адресу:
WORKERS AND FARMERS BOOK STORE
550 Selkirk Ave. — Winnipeg

ПРОДАМ ДРОВА НА ОПАД: СУХА БІЛА ПАЛА НЕ-КОЛЕНА, ЯК РІВНО-Ж СИРО БІЛА ПАЛА КОЛЕНА.

ПРОДАМ ДРОВА НА ОПАД: СУХА БІЛА ПАЛА НЕ-КОЛЕНА, ЯК РІВНО-Ж СИРО БІЛА ПАЛА КОЛЕНА. Продам за ціну \$500.00 за кару. Пишить на адресу:
P. TOPOROWSKI
Box 106, RADOSKOVI SASK.
НА ПРОДАЖ добрий Едісон грамфон. Коштує \$450.00. Продам за \$300.00 разом з 40 рекордами. Згодошуйтеся на адресу:
H. BEARIS
68 LINDEN AVENUE
EAST KILDONAN, MAN.

МАЮ НА ПРОДАЖ КОВАЛЬСЬКЕ ПЛАНЕТА І ДОБРИЙ АВТОМОБІЛЬ.

МАЮ НА ПРОДАЖ КОВАЛЬСЬКЕ ПЛАНЕТА І ДОБРИЙ АВТОМОБІЛЬ. "Мексика-3" гарний кар, модель з 1920 року. Продам тану. Згодошуйтеся особисто або листово на адресу:
W. LEUS
543 Montrose Ave.
EAST KILDONAN, MAN.

НА ПРОДАЖ гарні мебелі.

НА ПРОДАЖ гарні мебелі. Властивість андіажає з міста. Згодошуйтеся на ціну.
H. BEARIS
68 LINDEN AVENUE
EAST KILDONAN, MAN.

МАЮ ФАРМУ І ШТОР НА ПРОДАЖ.

МАЮ ФАРМУ І ШТОР НА ПРОДАЖ. Фарма граєнїтї з містом. Продам за \$2,400. Усяга ставлю такі: \$1,400 готівкою, а решта на леки сплати. Штор продам, як кому до подобі. Будинок з товаром, будинок без товару або товар самий, а будинок може вренувати. Кому буде потрібно вказую що до несеши бізнесу, то дам вказівки зором. По всім білшї інформації пишить на адресу:
GENERAL STORE
J. A. FOSLUK
Box 83, CALDER, SASK.

ПОПУКУЮ сина, Семєна Митрофановича Діпновського з Київської губернії, з села Шарнінцїв.

ПОПУКУЮ сина, Семєна Митрофановича Діпновського з Київської губернії, з села Шарнінцїв. Перебував в Канаді в Ірочка Фалс, Онт., в 1924 р., а пініше в Вінніпег Біг, Ман., де працював грошевиком; ще пініше був в Ірочка Фалс, Ман. Вискри від нього не маю вже більше року. Хто з читачів або зі знайомих знає, де він або він сам хай згодошиться до:
M. J. LANGOWSKA
Box 111
ANSONVILLE, ONT.

БУЧЕРНЯ КОНА

549 СЕЛКІРК ЕВІНО

НАЙЛІПШІЯ ЯКІСТЬ!
— НАЙНИЖА ЦІНА!
В бучерні Кона зможемо завжди дістати свіже м'ясо і добру обслугову. Гавіть лише на поніщї ціни:
М'ясе м'ясо, фунт 12ц.
М'ясо на зупу, фунт 12ц.
М'ясо на печення, фунт 14ц.
Телатина, фунт 14ц.
Рост в'їл, фунт 15ц.
Рост б'їл, фунт 15ц.
Волова печінка, фунт 15ц.
Бучерня відчищена до години 8, кожного вечера, в суботу від 5.30 пополууд до 12. вечер